

Independentisme per a gent normal

Carles Bonaventura Cabanes

Reagrupament és un projecte independentista desacomplexat que diu que Catalunya ha de ser independent, que hem de tenir estat dins la UE i que aquest serà un estat normal

Poc abans de la segona assemblea nacional de Reagrupament, una enquesta d'un mitjà de comunicació defensor de l'ordre establert des de la banda del centredreta regionalista pronosticava que una candidatura independentista encapçalada per Joan Laporta i Joan Carretero no obtindria representació en les eleccions al Parlament. Poc després de la segona assemblea nacional de Reagrupament, un mitjà de comunicació defensor de l'ordre establert des de la banda del centreesquerra regionalista també pronosticava que una candidatura independentista encapçalada per Laporta i Carretero no aconseguiria entrar a la cambra catalana. Entremig, doncs, això: la segona assemblea nacional de Reagrupament al Palau de Congressos, amb prop de 1.400 inscrits (de gairebé 3.500 associats), amb la participació de Joan Laporta i de moltes altres persones que van voler donar suport amb la seva presència a aquesta proposta política rupturista i valenta: Antoni Maria Badia i Margarit, Heribert Barrera, Toni Strubell, Salvador Cardús, Víctor Alexandre i molts d'altres. Una assemblea en què es va aprovar un *full de ruta* cap a la independència en el qual han treballat més de 650 reagrupats, en què es va presentar una proposta de Constitució Catalana elaborada per un equip de juristes i en què hi va haver sobretot il·lusió i ganes de tirar endavant.

Què té el projecte de Reagrupament que engresca tanta gent però que alhora provoca tanta por i tanta mala llet en determinats cercles politicomediàtics, tants insults, tants articles provocadors, tantes ganes de desmobilitzar-nos? Doncs que és un projecte independentista fet per gent *normal* i per a gent *normal*. Fins fa poc, els independentistes hàviem de ser més d'esquerreres que ningú, més anticapitalistes que ningú, més ecologistes que ningú, més pacifistes que ningú, més feministes que ningú... m'he deixat alguna cosa?, ah sí!, també hàviem de resultar més simpàtics a Madrid que ningú. Ara, en canvi, hi ha un projecte independentista desacomplexat que diu que Catalunya ha de ser independent, que hem de tenir estat propi dins la UE i que aquest serà un estat normal: amb Constitució pròpia, policia, exèrcit, serveis d'intel·ligència, un cos diplomàtic, etc. «S'han tornat bojos aquests independentistes!», ens diran els regionalistes catalans i espanyols, «populistes», «perillosos», «desbocats»... doncs, no; ens hem tornat normals. I això és el que els fa mal.

publicat al diari El Punt, 27/03/2010

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/-/-/151899.html>